

INTERVIEW Schaatsicoon Niesten ziet dat 'het geloof in natuurijs is hersteld'

'De winter kan zo toeslaan'

Tot twee jaar terug gaf hij nog training, maar schaatsicoon Jos Niesten (75) heeft zijn ogen nooit in zijn zak. „De talentjes pik je d'r zo uit. Daar ga je op af: 'Wil je niet wat meer les krijgen?' Veel jeugd beweegt goed, echt.” En hij is weg, voor het zoveelste rondje 'Kees Jongert' in immer perfecte cadans.

Ton de Lange
t.de.lange@mediahuis.nl

Heemskerk ■ Het is de laatste dagen van deze week druk op de ijsbaan tussen Slot Assumburg en bedrijventerrein De Trompet.

Sinds 2007 is daar de ijsclub die is vernoemd naar de Monnickendamse landarbeider met schaatstalent, Kees Jongert. In 1929 eindigde hij in zijn eerste Elfstedentocht op de tweede plaats. Hij zou er tot 1947 nog vijf rijden, die van 1940 ging de geschiedenis in als het beroemde 'Pact van Dokkum': Kees deelde de winst met vier anderen die tegelijk met hem over de eindstreep gingen.

In de Elfstedenzaal, zoals de clubkantine heet, hangt een actiefoto van Kees omstreeks 1935 tijdens een kortebaanwedstrijd in Krommeniedijk. Het originele paar Christiana-schaatsen van de foto hangt er pal

Jos Niesten in actie op de natuurijsbaan in Heemskerk. „De talentjes pik je d'r zo uit.”

FOTO RONALD GOEDHEER

boven. Naast Jongert en Niesten wijst de zaal ook op een andere bekende: vijftiger Bert Verduin uit Heemskerk, net als Niesten tuinder en bestuurslid, én in 1997 derde bij de laatste Tocht der Tochten. „Voorlopig laatste”, corrigeert Niesten. „Wat deze week weer heeft bewezen, is dat de schaatsgekte nog in het bloed zit en dat er goede hoop blijft op een volgende Elfstedentocht.”

Helletocht

In 1963 keek de Heemskerker als ulo-scholier naar de helletocht en meldde zich meteen als Elfsteden-

lid. Pas in 1985 mocht hij voor het eerst loos. In de eindsprint werd hij derde, tussen hem en winnaar Evert van Benthem zat een meter verschil. „Maar we zijn dikke vrienden gebleven. Ik heb drie keer een tocht georganiseerd in zijn nieuwe thuisland Canada; als hij hier is, slaapt hij steevast bij ons.”

In 1986 won Van Benthem opnieuw, die tocht kon hijzelf echter niet voltooien. „Van begin tot eind alleen maar pech. Na een valpartij bij het klunen scheurde ik een enkelband, en verderop, bij Franeker, viel er iemand vóór mij, schoot mijn

arm uit de kom en moest ik naar het ziekenhuis.” Ook in 1997 waren beiden present, 'toen als tourrijders'.

Paprikakweker

De voormalige paprikakweker schaatste overal. „Japan, Canada, Noorwegen, Zweden, Italië, noem maar op. Eén ding is zeker, zo'n schaatsgekte als hier, dat is werkelijk uniek.”

Zoon Jos is veertig en wacht nog steeds op zijn eerste 'Elfsteden' als wedstrijdrijder, kleinzoon Jaap is zeventien en eveneens liefhebber. Onlangs was de beroemde tocht van

”

Wat deze week weer heeft bewezen, is dat de schaatsgekte nog in het bloed zit

1985 weer in zijn geheel op televisie te zien. Lacht: „Belt een bekende op: 'Jos! Je hebt wéér niet gewonnen'.”

Hardlopen

De Heemserker zit niet bepaald stil. Twee keer in de week schaatsen in Haarlem, drie keer per week twee uur mountainbiken in de duinen, elke week 10-15 kilometer hardlopen. Zo onderhoudt hij zijn 1,75 meter lange en 68 kilo lichte lichaam. „Bewegen blijven. Hardlopen is bijvoorbeeld goed voor je botten.”

Bij de ijsclub zijn het afgelopen jaar negentig schoolkinderen opgeleid, 'mét diploma'. „Het Kennemer College komt hier regelmatig met een klas en dertig paar eigen schaatsen. Oké, er is wel degelijk klimaatverandering, wat vroeger -20 graden was, is nu -18 graden. Maar het geloof in natuurijs én weer een Elfstedentocht is deze week toch wel hersteld. Een winterperiode kan zomaar toeslaan.” Dan komt hij ongetwijfeld als tourrijder over de meet. „Of ik moet dood en begraven zijn, maar dan is het ook onder het ijs.”